

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 8. Serenissimi Regentis indignatio contra turbidos Sorbonæ Doctores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

nulla interposita mora ea comburant, Sæc. XVIII.
 aut comburi faciant, ac tandem de eo- A. C. 1717.
 dem mandato Sanctitatis suæ declarat,
 omnes & singulos ejusdem generis li-
 bros, aut scripta ad instar librorum, aut
 scriptorum hæreticorum contra Catho-
 licam religionem expresse tractantium
 esse damnanda & prohibenda, prout
 præsentis decreti tenore damnat & pro-
 hibet, adeoque nullis licentiis, seu Fa-
 cultatibus generalibus legendi, aut re-
 tinendi quoscunque libros prohibitos
 contineri, nisi de iis specialis in illis,
 & expressa mentio fiat.

Præterea die tertia Martii Romæ
 Parochorum Parisiensium revocationes
 magna solemnitate per carnificem com-
 bustæ sunt.

§. VIII.

Serenissimi Regentis indignatio contra turbidos Sorbonæ Doctores.

Jam die duodecima Januarii Raveche-
 tus Facultatis Syndicus in Sorbonæ
 Aula congregatis Doctoribus propone-
 bat, ut ad Parisiensium Parochorum, alio-
 rumque exemplum Cardinalem Noail-
 lium accederent, eique declararent,
 quod ei immota fide adhæsuri essent,
 quamdiu Patriam, Ecclesiam & Verita-
 tem propugnare haud destiterit: Pla-
 cuit

Sæc. XVIII, cuit hoc consilium refractariis Doctoribus, quorum plusquam centum cum suo Decano ad Archiepiscopale Patium in frequentissimo populi concursu contententes, Noaillo literas suæ fidei testes tradiderunt. Ea res, cum publicæ factionis speciem præferret, modo Acceptantes Episcopos & Parisiense Parlamentum, sed præprimis ipsum Serenissimum Regni Moderatorem irritabat, quapropter ægeritate ferens, quod hi Doctores tot Episcopos Constitutioni obsequiosos veluti Patriæ, Ecclesiæ & veritatis proditores traducere præsumerent, mox primo Præsidi & Procuratori Generali in mandatis dedit, ut Syndicum unacum duodecim senioribus Magistris adesse iuberet. His Præses acriter exprobrabat, quod tanto numero, & eo tempore quo maximus erat populi concursus velut integrum agmen ad Cardinales accesserint, & hoc verbo *quamdiu* commotionem in populo excitare, & ipso tempore, quo Serenissimus pacem reddere, omni contentione laborare Constitutionis acceptationi nova obicula opponere ausi essent. Verum ad hoc Lambertus & Dupinus Magistri aucter reposuere, quod longe plures Doctores censuissent, contra Bullam *claris verbis: nunquam receptam,* &

quam recipiendam, esse reclamandum, *Sæc. XVIII.*
id vero quo minus factum sit, Syndici A. C. 1717.
 prudentiæ & moderationi in acceptis
 referendum. Insuper quatuor illi Epi-
 scopi per Touvenotum Notarium suam
 appellationem die quinto Martii Nuntio
 Apostolico insinuare præsumperunt,
 quo gravissime ille offensus apud Regni
 Moderatorem, hujus facinoris omnino
 inscium querebatur. Hic ergo tantam
 horum temeritatem adeo execrabatur,
 ut præprimis Regias literas ad Sorbo-
 nam mitteret, quibus gravibus oppido
 verbis Syndico, ceterisque Doctoribus
 exprobravit, quod per summam impru-
 dentiam Noaillium in sua pervicacia
 firmare, & quidem eo tempore, quo
 Serenissimus Ecclesiæ pacem revocare
 adlaborabat, eundem ad novos motus
 excitare die duodecima Januarii ag-
 gressi sint, ac insuper liceat a Præside pro-
 pterea objurgati, idem decretum suum
 die decima sexta Februarii in pleno
 confesso relegere & confirmare præ-
 sumperint: eapropter Dux Regis no-
 mine eis præcepit, ut præfatum decre-
 tum illico ex suis tabulis delerent. Hoc
 mandato magis adhuc exasperabantur
 Doctores, & quatuor Episcopi Appel-
 lantes hac rerum vicissitudine usi, Fa-
 cultatem suæ appellationi aggregare
 nitebantur, prout supra retulimus: Ve-

Sæc. XVII. rum hac ipsa agendi ratione præfati
A. C. 1717 Præfules Serenissimi Regentis indigna-
tionem acrius in se concitarunt, cuius
jussu hi omnes intra viginti quatuor ho-
rarum spatium Parisiis exire, atque ad
suas Diæceses reverti, Ravechetus vero
Syndicus in Britanniam minorem ex-
ulare jubebatur: ac denique Touvenot
scriba, qui appellationis instrumentum
confecerat, captus ad Bastillæ carceres
deductus est, & Sorbonæ Doctoribus
comitia habere interdictum.

§. IX.

*Quesnelistarum sollicitudo pro augmento
Appellantium numero.*

Quoniam vero Appellantes suam peti-
vicaciam Regis, Regentisque pa-
trocinio fulciri desperarent, saltem ho-
rum numero & audacia suam causam
defendere, metumque incutere adlabo-
rabant: Eo fine Quesnelistæ ex æratu
suo communi largiter aurum profude-
rent, quo Ecclesiasticos, Monachos, imo
mulieres, ut factæ appellationi subsi-
derent, sollicitabant; ne vero aggrega-
torum numero aurei fontes exhausti
rentur, a campforibus plusquam quatuor
decies centena librarum millia (*) in-
ter-

(*) Idipsum præcipuus illorum Historiæ
in Tom. III. Anecd. p. 248. fatetur.